

Azat

– Duruk · 12 Nisan 2014

Her gün bir yıldız kayarken,
Şu sınırları belli, minicik gönlümden
Her an yeni bir dünya doğar
Kara kalemimin ucundan

Yağmurlu gönlümde bir tek gülüşlerin parlar,
Şu dünyada gözlerimi bir tek bakışların açar,
Divane olmazsam da vurgun gönlü bir tek kokun delirtir,

Azat olmayı bekleyen bir köle oldum bu karanlık gecede,
Işığın yoksun olduğu bu dünyada,
Gülüşlerin ışık oldu bu gönle,
Her gece seyrettiğim ayın gülüşüydü,
Sanki bu köleye yolu gösteren

İzin verir misin o gözlerinden
Doyasıya gülüşlerini izlememe
Ferman verir misin bu gönle
Azat etsin beni bu gülüşlerinden ...